

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015200644
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200644.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): MVDr. Y. W., V., zastúpený: JUDr. Matej Okály, advokát, Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, odbor poriadkovej polície, Kuzmányho 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-OPP-163-001/2015 zo dňa 16. apríla 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/70/2015-26 zo dňa 30. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/70/2015-26 zo dňa 30. júna 2016 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-OPP-163-001/2015 zo dňa 16.04.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, odboru poriadkovej polície č. ORPZ-SN-OPP1-85/2014-P zo dňa 26.01.2015. Predmetným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 300,- € za porušenie povinnosti uvedenej v § 28 ods. 1 písm. b/, f/ a § 28 ods. 4 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len „zákon č. 190/2003 Z.z.“), čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 69 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 190/2003 Z.z.

2. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v zmysle § 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie

z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Jednoznačné právne vymedzenie zavinenia formou nedbanlivosti obsahuje vedomú a nevedomú nedbanlivosť, z čoho vyplýva možnosť správneho orgánu vyvodiť zodpovednosť za priestupok aj v prípade zavinenia z tzv. nevedomej nedbanlivosti. Procesnú vadu konania, ktorou bolo nepredvolanie právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie pred správnym orgánom prvého stupňa určené na deň 13.01.2015 prvostupňový správny orgán následne napravil spísaním úradného záznamu so žalobcom dňa 14.01.2015 s tým, že žalobca súhlasil s určením nového termínu pojednávania 20.01.2015. Z obsahu úradného záznamu zo 14.01.2015 zároveň vyplýva, že o tomto termíne žalobca upovedomí svojho právneho zástupcu. Zo zápisnice z pojednávania o prejednaní priestupku z 20.01.2015 a napokon ani z obsahu vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní pred Krajským súdom v Košiciach 30.06.2016 nevyplývalo, že by právny zástupca žalobcu o predmetnom termíne pojednávania 20.01.2015 nebol upovedomený, a že by nesúhlasil s uskutočnením pojednávania bez jeho prítomnosti.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch zotrval na svojich návrhoch na vykonanie dôkazov za účelom zistenia skutočnej vzdialenosti medzi zaparkovaným motorovým vozidlom a motorestom a tiež zistenia výhľadových pomerov, čo však správny orgán nerealizoval. V tejto súvislosti predložil správnemu súdu snímku z pohľadu od motorestu z aplikácie Streetview z Google maps, ako aj snímku z katastrálneho portálu s vyznačením jednotlivých parcelných čísel, ako aj situačný náčrt pozície motorestu a miesta od parkovania osobného motorového vozidla. Poukázal na to, že vozidlo nebolo od motorestu vzdialené 300 m, ale len 120 m, z čoho vyplýva, že skutočná vzdialenosť motorového vozidla, kde ho žalobca ponechal so zbraňou vylučuje neexistenciu dohľadu nad vozidlom. Žalobca nikdy nepopieral, že by sa od vozidla vzdialil, avšak len do takej vzdialenosti, aby mal na neho priamy výhľad. Preto podľa žalobcu, keď správny orgán nerealizoval zistenia ohľadom vzdialenosti a výhľadových pomerov, nepostupoval tak v záujme chrániť jeho práva a záujmy v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Postup správneho orgánu bol podľa žalobcu tiež v rozpore s § 3 ods. 4, 5 Správneho poriadku. Zásada hospodárnosti konania nemôže byť podľa žalobcu nadradená nad zásadou zodpovedného zistenia stavu veci, svedomitého zaobrerania sa každou vecou a tiež ochrany práv fyzických osôb.

4. Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva tiež vo vyhodnotení namietaného porušenia práv žalobcu v súvislosti s jeho právnym zastúpením v priestupkovom konaní. Nestotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že nepredvolanie právneho zástupcu bolo napravené spísaním úradného záznamu zo dňa 14.01.2015. V tejto súvislosti poukázal na § 22 Správneho poriadku s tým, že funkcia zápisnice spočíva predovšetkým v tom, že tvorí podklad pre rozhodnutie správneho orgánu, umožňuje kedykoľvek oboznámiť sa s priebehom konania, najmä s vykonanými dôkazmi a vyjadreniami účastníkov a umožňuje posúdiť orgánu, ktorý preskúmava rozhodnutia správneho orgánu, či postupoval v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Žalobca je toho názoru, že v danom prípade mala byť vyhotovená zápisnica a nie úradný záznam, keďže išlo o ústne podanie žalobcu. Ak by bol správny orgán vyhotovil o jeho ústnom podaní zápisnicu, dal by mu ju prečítať a podpísať. Krajský súd poukázal na to, že žalobca mal súhlasiť s určením nového termínu pojednávania na deň 20.01.2015 a upovedomiť advokáta o tomto termíne. Žalobca však v podanej kasačnej sťažnosti poprel pravdivosť obsahu tohto úradného záznamu. Jeho obsah nekorešponduje so skutočným obsahom jeho rozhovoru s príslušníkom PZ. Zároveň kasačnému súdu predložil svoje čestné vyhlásenie, ktorým popiera pravdivosť obsahu úradného záznamu a tiež procesného poučenia v zápisnici zo dňa 20.01.2015. V tejto súvislosti poukázal na § 17 Správneho poriadku. Poukázal na to, že už na prvé pojednávanie - prejednanie priestupku bol predvolaný tak, že oznámenie o termíne výsluchu prevzal deň po nariadenom termíne, čo je možné zistiť z návratky doručky. Správny orgán postupoval v rozpore so zákonom, keďže mal upovedomiť o úkone pojednávania advokáta ako zástupcu žalobcu na celé konanie a nie žalobcu a to ešte tak, že mu zásielka bola doručená deň po pojednávaní. Druhýkrát správny orgán pochybil, keď o termíne 20.01.2015

neinformoval advokáta, aj navzdory tomu, že žalobca sa mal vyjadriť, že zatiaľ právo dať sa zastupovať advokátom nevyužíva, čo žalobca poprel. Už v čase tohto vyjadrenia bola súčasťou administratívneho spisu plná moc na zastupovanie žalobcu advokátom na celé konanie. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 55/1995: „Ak správny orgán nezisťoval, či a v akom rozsahu účastník splnomocnil advokáta v správnom konaní, ide o nedostatok správneho konania, ktorý podľa okolností môže byť prípadne dôvodom na zrušenie správneho rozhodnutia súdom.“

5. Žalobca na záver zdôraznil, že v zmysle § 34 ods. 2 Správneho poriadku bol správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Postupom, keď správny orgán pred vydaním rozhodnutia o tejto možnosti neinformoval advokáta zaťažil konanie vadou, už ktorá samotná je podľa žalobcu spôsobilá na zrušenie rozhodnutia.

III.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť žalobcu zamietnuť. Zotrvával na svojich doterajších vyjadreniach a má za to, že správne orgány pri vydávaní rozhodnutí vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci opierajúc sa o zákonné dôkazy svedčiacie o porušení zákona č. 190/2003 Z.z., ktorého sa dopustil žalobca. Napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny.

IV.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

9. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu senát kasačného súdu zistil, že správny orgán prvého stupňa Okresné riaditeľstvo PZ, odbor poriadkovej polície Spišská Nová Ves vyvodil voči žalobcovi administratívnoprávnu zodpovednosť za porušenie ustanovení § 28 ods. 1 písm. b/, f/ a § 28 ods. 4 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z.z. na základe čoho konštatoval u žalobcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku podľa § 69 ods. 1 písm. b/, d/ uvedeného zákona, za čo mu uložil sankciu podľa § 69 ods. 2 uvedeného zákona. Skutkový stav zistený správnym orgánom nebol sporný. Bolo zistené, že žalobca dňa 25.10.2014 vo večerných hodinách odparkoval svoje osobné motorové vozidlo na štátnej ceste II/546 ani 300 m nad motorestom Pod Krížom v obci Hnilčík, kde v uvedenom vozidle na sedadle spolujazdca ponechal svoju zbraň a odišiel do motorestu hľadať pomoc. Tam sa zdržal s kamarátmi a keďže požil alkoholické nápoje nechcel už s vozidlom ďalej ísť, a preto ho nechal na mieste, kde ho zaparkoval a šiel domov peši, pričom na sedadle spolujazdca zabudol svoju zbraň. Následne bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Nálepko. K takto zistenému skutkovému stavu žalobca namietal len vzdialenosť medzi zaparkovaným autom a motorestom, ktorá podľa neho nemala byť 300 m, ale len 120 m.

10. Súčasťou administratívneho spisu je aj plnomocenstvo zo dňa 04.12.2014 pre právneho zástupcu žalobcu, aby zastupoval žalobcu v konaní vedenom na ORPZ, odbor poriadkovej polície, oddelenie dokladov Spišská Nová Ves v priestupkovom konaní č.p. ORPZ-SN-OPP1-85/2014-P. Odpor proti rozkazu o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-SN-OPP1-85/2014-P zo dňa 24.11.2014.

11. Súčasťou administratívneho spisu je aj predvolanie na prejednanie priestupku na deň 13.01.2015, na ktorom je rukou dopísané, že žalobca sa dostavil dňa 14.01.2015 a bol s ním dohodnutý nový termín prejednania priestupku na deň 20.01.2015 o 13:00 hod. Následne sa v administratívnom spise nachádza Úradný záznam zo dňa 14.01.2015, v ktorom je uvedené, že žalobca sa na oddelenie dokladov OR PZ Spišská Nová Ves dostavil dňa 14.01.2015 za účelom ospravedlnenia sa a dohodnutia si nového termínu prejednania priestupku. So žalobcom bol dohodnutý nový dátum a zároveň bol oboznámený s možnosťou dať sa zastupovať advokátom alebo iným zástupcom na pojednávaní o priestupku. Na otázku, či sa žalobca nechá zastupovať právnym zástupcom mal žalobca odpovedať, že sa ešte poradí s právnym zástupcom, či je to nutné a s úkonom ho oboznámi, ale pravdepodobne sa na pojednávanie dostaví sám bez svojho právneho zástupcu a nevyužije možnosť dať sa zastupovať advokátom. Znenie predmetného úradného záznamu žalobca poprel, kasačnému súdu predložil svoje čestné vyhlásenie, v ktorom uviedol, že obsah tohto úradného záznamu nekorešponduje s jeho vyjadrením pred príslušníkom PZ a o tomto úradnom zázname do vydania rozsudku krajského súdu nemal vedomosť.

12. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. držiteľ zbrojného preukazu je povinný b/ zabezpečiť zbraň, na ktorú mu bol vydaný preukaz zbrane, strelivo do tejto zbrane, strelný prach a zápalky proti strate, odcudzeniu alebo zneužitiu, f/ mať pri manipulácii so zbraňou pri sebe zbrojný preukaz a preukaz zbrane a držiteľ zbrane kategórie A uvedenej v § 4 ods. 2 písm. b/ alebo zbrane kategórie B uvedenej v § 5 ods. 1 písm. f/ aj doklad o psychickej spôsobilosti držať alebo nosiť zbraň a strelivo nie starší ako desať rokov.

13. Podľa § 28 ods. 4 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z.z. držiteľ zbrojného preukazu nesmie ponechať zbraň a strelivo v motorovom vozidle, ak sa vzdiali mimo dohľadu na motorové vozidlo.

14. Podľa § 69 ods. 4 zákona č. 190/2003 Z.z. na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

15. Podľa § 3 zákona č. 372/1990 Zb. na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

17. Zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel pri zavinení z nedbanlivosti spočíva v tom, že pri vedomej nedbanlivosti páchatel priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nevie. U páchatela, ktorý pácha priestupok z nevedomej nedbanlivosti, je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od neho vyžaduje určitá miera opatrnosti. Podmienky zodpovednosti sú ustanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t.j. vedieť mal a mohol. V prejednávanej veci došlo k naplneniu všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku, vrátane jeho subjektívnej stránky tým, že sa žalobca nepostaral o to, aby bola zbraň zabezpečená proti strate, odcudzeniu, alebo zneužitiu a nechal svoju zbraň v aute mimo dohľadu na motorové vozidlo.

18. Žalobca namietal, že motorest, v ktorom sa nachádzal bol od jeho auta vzdialený len 120 m, teda bol v dohľade. Kasačný súd poukazuje na to, že po tom, ako odišiel z predmetného motorestu už v dohľade svojho motorového vozidla nebol. To, že zbraň nemá pri sebe si uvedomil až keď ho stretla hliadka polície. Vykonanie dokazovania ohľadom vzdialenosti vozidla od motorestu a zistenia výhľadových pomerov nebolo potrebné v danej veci vykonať, keďže po odchode z motorestu sa žalobca od vozidla vzdialil. Hliadka polície mala žalobcu zastaviť smerom od obce Nálepko vo ku odbočke Bindt v obci Hnilčík. Navyše, ani žalobca netvrdil, že svoje zaparkované auto mal na dohľad aj vtedy, keď odišiel z motorestu peši domov po pomoc. Z uvedených dôvodov vyhodnotil kasačný súd predmetnú námietku žalobcu ako nedôvodnú.

19. Ako je uvedené vyššie, na spáchanie predmetného priestupku postačuje zavinenie z nedbanlivosti, a preto sa mal žalobca postarať o to, aby bola predmetná zbraň skutočne zabezpečená voči strate, odcudzeniu alebo zneužitiu, čo o ponechaní zbrane na sedadle spolujazdca v otvorenom aute rozhodne nemožno tvrdiť. Žalobca podľa svojich vyjadrení nemal v úmysle ponechať zbraň bez zabezpečenia v motorovom vozidle, avšak predmetný priestupok bol spáchaný z nevedomej nedbanlivosti. Pri zavinení z nevedomej nedbanlivosti je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

21. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

22. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.